

Яким чином регулюється питання отримання права власності на земельну ділянку на ім'я спадкоємців?

До 1 січня 2002 року передача у приватну власність громадянам земельних ділянок здійснювалась відповідно до Земельного кодексу України (1992 року) та Декрету Кабінету Міністрів від 26.12.1992 р. № 15-92. Відповідно до ст. 3 згаданого Декрету право власності громадян на земельну ділянку виникало з моменту прийняття відповідного рішення місцевою радою.

Разом з тим громадяни могли посвідчити своє право власності на землю державним актом, що давало можливість здійснити відчуження земельної ділянки. З прийняттям нового Земельного кодексу України, який набрав чинності з 01.01.02, право власності та право постійного користування на земельну ділянку виникає після одержання її власником або користувачем документа, що посвідчує право власності чи право постійного користування земельною ділянкою, та його державної реєстрації (ст. 125 Земельного кодексу України). Право власності на земельну ділянку та право постійного користування земельною ділянкою посвідчується державними актами (ст. 126 Земельного кодексу України). Якщо рішення про передачу у власність земельної ділянки прийняте до 01.01.2002 р., то громадяни мають право переоформити право власності на земельну ділянку на підставі зазначеного рішення та свідоцтва про спадщину. У випадку, якщо рішення про передачу у власність земельної ділянки прийняте після 01.01.02, для складання державного акта на право власності на земельну ділянку заявнику необхідно звернутися із заявою до відповідної ради за місцем розташування земельної ділянки. Разом з тим слід зауважити, що відповідно до ч. 1 ст. 121 Земельного кодексу України право на безкоштовну передачу у власність земельної ділянки мають лише громадяни України.